

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător – O. Melniciuc

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – Gh. Mîra, A. Bostan. Gr. Dașchevici

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Aliona Miron

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Platon Veaceslav, prin intermediul avocaților Crețu Ion și Bodnariuc Alexandr,

în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Platon Veaceslav către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea actului de control fiscal nr. 3-553650 din 13 mai 2016, întocmit în urma efectuării controlului fiscal cameral prin metoda verificării tematice al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Platon Veaceslav pentru anul 2015; anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 148 din 07 iulie 2016 cu privire la controlul fiscal tematic cameral al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Platon Veaceslav pentru anul 2015, asupra cazului de încălcare fiscală comisă de reclamant,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Platon Veaceslav, fiind menținută hotărârea din 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, precum și împotriva încheierilor din 22 decembrie 2021, 24 mai 2022, 13 septembrie 2022 și 22 noiembrie 2022 ale Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de recuzare înaintate completului de judecată de către recurent,

c o n s t a ț ă:

La 05 septembrie 2016, Platon Veaceslav, reprezentat de avocatul Bandalac Emilian, a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (succedat în drepturi și obligații de către Serviciul Fiscal de Stat) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, potrivit contractului de donație a mijloacelor bănești fără număr, încheiat la 22 iunie 2015 între Platon Veaceslav, în calitate de donator, și XXXX XXXXX, în calitate de donatar, primul s-a obligat să transmită, cu titlu gratuit, celui din urmă mijloace bănești în sumă totală de 40 000 000 de dolari SUA.

Conform actului de predare-primire a mijloacelor bănești din 22 iunie 2015, încheiat în conformitate cu pct. 1.2 din contractul de donație a mijloacelor bănești fără număr din 22 iunie 2015, donatorul Platon Veaceslav a transmis donatarului XXXX XXXXX mijloace bănești în sumă totală de 5 050 000 de dolari SUA.

În baza acestor acte, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, prin decizia nr. 10/4-200 din 11 iunie 2016, a inițiat controlul fiscal cameral prin metoda verificării tematice al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Platon Veaceslav pentru perioada anului 2015.

Astfel, în urma efectuării controlului fiscal a fost întocmit actul de control nr. 3-553650 din 13 mai 2016, care i-a fost înmănat lui Platon Veaceslav, prin intermediul reprezentantului său, la 07 iulie 2016.

Reprezentantul reclamantului a menționat că, despre efectuarea controlului fiscal Platon Veaceslav a aflat din Monitorul Oficial nr. 184-192 din 01 iulie 2016, unde a fost publicată citația la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat pentru 07 iulie 2016, ora 14.00, în scopul examinării rezultatelor controlului fiscal.

Prin urmare, Platon Veaceslav a fost lipsit de posibilitatea de a-și exprima dezacordul său, conform art. 246 din Codul fiscal, în ceea ce privește actul de control nr.3-553650 din 13 mai 2016.

De asemenea, reprezentantul reclamantului a notat că, în baza actului de control nr. 3-553650 din 13 mai 2016, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a emis decizia nr. 148 din 07 iulie 2016, prin care s-a calculat și încasat impozitul pe venit în sumă de 17 255 917,56 de lei, obținut de către persoana fizică Platon Veaceslav în perioada anului 2015; s-a aplicat amendă pentru încălcarea legislației fiscale egală cu 100 % din suma diminuării, ce constituie 17 255 917,56 de lei și s-au aplicat majorări de întârziere calculate în cadrul controlului fiscal în sumă de 574 967,17 lei.

La 28 iulie 2016, avocatul Bandalac Emilian a depus în numele și interesele lui Platon Veaceslav o cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 148 din 07 iulie 2016 și a actului nr. 3-553650 din 13 mai 2016.

Prin scrisoarea nr. 26-12/2-12/1630 din 19 august 2016, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a restituit fără examinare cererea prealabilă, din motiv că la cererea prealabilă lipsesc împuternicirile avocatului, iar copia mandatului seria MA nr. 0961107, anexată la cererea prealabilă, nu conține împuternicirile avocatului de a reprezenta interesele clientului în organele fiscale.

Reprezentantul reclamantului a considerat răspunsul organului fiscal ca fiind neîntemeiat, deoarece cererea prealabilă din 28 iulie 2016 a fost depusă la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de către avocatul Bandalac Emilian în numele și interesele lui Platon Veaceslav, în baza mandatelor avocațiale seria MA nr. 0961107 din 08 iulie 2016 și nr. 0961106 din 04 iulie 2016. Cu atât mai mult că avocatul Bandalac Emilian a participat la procedura de notificare a deciziei din 07 iulie 2016. Prin urmare, avocatul Bandalac Emilian a considerat că, la momentul depunerii cererii prelabile din 28 iulie 2016, dispunea de împuterniciri de reprezentare a clientului său, Platon Veaceslav, fapt confirmat prin mandatul anexat la cererea prealabilă.

Cu referire la fondul constatărilor organului fiscal, reprezentantul reclamantului a opinat că organul fiscal eronat a concluzionat că mijloacele bănești în sumă de 95 894 450 de lei, ce constituie obiectul actului de predare-primire a mijloacelor bănești din 22 iunie 2015, anexă la contractul de donație din aceeași dată, încheiat între

donatorul Platon Veaceslav și donatarul XXXX XXXXX, ar fi fost obținute de către persoana fizică Platon Veaceslav în perioada anului 2015 și nu au fost declarate. Or, aceste mijloace bănești au fost obținute până la 01 ianuarie 2012, fapt confirmat prin declarația sa cu privire la disponibilul de mijloace bănești la situația din 01 ianuarie 2012, înregistrată la Inspectoratul Fiscal de Stat sect. Botanica la 31 octombrie 2012, conform art. 226⁷ din Codul fiscal.

Mai mult ca atât, în perioada anului 2015, Platon Veaceslav nu a desfășurat activități economice, care ar fi adus venituri nedeclareate la organul fiscal, însă, la efectuarea controlului fiscal cameral prin metoda verificării tematice al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Platon Veaceslav pentru perioada anului 2015, în baza informației prezentate de către Banca Națională a Moldovei, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nu a luat în calcul declarația persoanei fizice Platon Veaceslav cu privire la disponibilul de mijloace bănești la situația din 01 ianuarie 2012.

De altfel, sumele declarate de persoanele fizice cetățeni ai Republicii Moldova până la 31 decembrie 2012 sunt neimpozabile.

Prin urmare, mijloacele bănești, ce constituiau obiectul contractului de donație a mijloacelor bănești fără număr din 22 iunie 2015, încheiat dintre Platon Veaceslav și XXXX XXXXX sunt neimpozabile, deoarece aceste mijloace bănești au fost declarate până la 31 decembrie 2012.

La fel, reprezentantul reclamantului a remarcat că organul fiscal și-a bazat concluziile trase doar în baza contractului de donație a mijloacelor bănești fără număr, încheiat la 22 iunie 2015, și actului de predare-primire a mijloacelor bănești din 22 iunie 2015, deși aceste acte nu demonstrează faptul că persoana fizică Platon Veaceslav a activat și a obținut aceste mijloace bănești în perioada anului 2015. Mai mult ca atât, în acest sens nu a fost ținut cont nici de faptul că, pe perioada anului 2015, persoana fizică Platon Veaceslav nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova.

În această ordine de idei, reprezentantul reclamantului a opinat că organul fiscal nu și-a întemeiat constatările și concluziile pe probe pertinente, care să confirme că persoana fizică supusă controlului prin metoda verificării tematice, a desfășurat activități economice și a obținut venituri impozabile nedeclareate anume în perioada supusă controlului fiscal și că aceste mijloace bănești nu erau deținute până la această perioadă.

Totodată, la efectuarea controlului fiscal organul fiscal nu a ținut cont de prevederile art. 11 alin. (1) din Codul fiscal.

Reieșind din cele expuse, reclamantul Platon Veaceslav, reprezentat de avocatul Bandalac Emilian, a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea actului de control fiscal nr. 3-553650 din 13 mai 2016, întocmit în urma efectuării controlului fiscal cameral prin metoda verificării tematice al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Platon Veaceslav pentru anul 2015, și anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 148 din 07 iulie 2016 cu privire la controlul fiscal tematic cameral al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Veaceslav Platon pentru anul 2015.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a respins acțiunea depusă de către Platon Veaceslav, ca fiind nefondată (vol. I, f.d. 81, 86-89 recto-verso).

Prin decizia din 06 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Platon Veaceslav și s-a menținut hotărârea din 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău (vol. II, f.d. 142, 143-155).

Prin decizia din 31 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Platon Veaceslav și reprezentantul acestuia, avocatul Bodnariuc Alexandr, casată integral decizia din 06 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol. II, f.d. 53-70).

Prin decizia din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Platon Veaceslav, fiind menținută hotărârea din 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Respectiv, instanța de apel a conchis că procedura de contencios administrativ dedusă judecătii în prezenta speță, în partea procedurală urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actelor administrative ce se contestă, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019). Or, în speță, actele administrative contestate au fost emise până la 01 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

Instanța de apel a reiterat că obiectul controlului judecătoresc în prezenta speță, îl constituie actul de control fiscal nr. 3-553650 din 13 mai 2016, întocmit în urma efectuării controlului fiscal cameral prin metoda verificării tematicе al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Platon Veaceslav pentru anul 2015 și decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 148 din 07 iulie 2016 cu privire la controlul fiscal tematic cameral al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Platon Veaceslav pentru anul 2015, asupra cazului de încălcare fiscală comisă de reclamant.

Argumentele reclamantului, expuse în cererea de chemare în judecată, precum că mijloacele bănești în sumă de 95 894 450 lei, transmise donatarului XXXX XXXXX de către donatorul Platon Veaceslav, nu au fost obținute de către ultimul în perioada anului 2015, dar au fost obținute până la 01 ianuarie 2012, fapt confirmat prin declarația sa cu privire la disponibilul de mijloace bănești la situația din 01 ianuarie 2012, înregistrată la IFS sect. Botanica la 31 octombrie 2012, astfel încât aceste împrejurări duc la anularea actului administrativ contestat, au fost respinse ca neîntemeiate de instanțele inferioare.

Acestea au apreciat critic și au respins ca neîntemeiat acest argument, or, conform legislației, sumele din mijloacele bănești indicate în declarația persoanei fizice cu privire la disponibilul de mijloace bănești la situația din 01 ianuarie 2012, urma a fi

luată în considerare doar în procesul controlului fiscal cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil a persoanei fizice, dar nu și în cazul determinării venitului impozabil prin metodă directă, or, în speță, potrivit deciziei IFPS nr.10/4-200 din 11 mai 2016, inițierea controlului fiscal în privința persoanei fizice Platon Veaceslav pentru anul 2015, a fost dispusă strict în temeiul art. 42 alin. (3) din Codul fiscal, ceea ce de fapt constituie o metodă directă de determinare a venitului impozabil.

Astfel, instanța de apel a conchis că, declarația invocată de Platon Veaceslav, va fi acceptată drept confirmare a existenței sumelor de mijloace bănești pasibile utilizării în perioada supusă controlului și va fi luată în considerare la constatarea disponibilității de efectuare a ieșirilor de mijloace bănești și determinarea venitului impozabil estimat prin metode indirecte.

Mai mult ca atât, Platon Veaceslav depunând declarația persoanei fizice cu privire la disponibilul de mijloace bănești la situația din 01 ianuarie 2012, înregistrată pe 31 octombrie 2012 la IFS pe mun. Chișinău, DAF Botanica cu nr. 59, a indicat suma mijloacelor disponibile în mărime de 60 000 000 dolari SUA, însă nu a prezentat confirmarea disponibilului sumei declarate, or, în opinia instanței de apel, contractul de împrumut nr. F1/10/12/01 din 10 decembrie 2001 în valoare de 60 000 000 dolari SUA, încheiat între Platon Veaceslav, în calitate de împrumutător, și FELINA INVESTMENTS LTD Co, înregistrată în zona off-shore pe adresa: Pasea Estate, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, în calitate de împrumutat, fără confirmarea transferului bancar al sumei enunțate, nu poate servi drept confirmare a disponibilului sumei declarate în sensul art. 226/7 alin. (1) din Codul fiscal.

Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 42 alin. (3) din Codul fiscal, potrivit căruia persoana care face o donație sub formă de mijloace bănești, se consideră drept persoană care a obținut venit în mărimea sumei mijloacelor bănești donate.

Astfel, instanța a reținut că aprecierea venitului impozabil pentru anul 2015, a persoanei fizice Platon Veaceslav, a fost efectuată în baza normei de drept indicate, constituind o metodă directă de determinare a venitului impozabil, iar existența declarației persoanei fizice cu privire la disponibilul de mijloace bănești la situația din 01 ianuarie 2012, confirmă doar disponibilitatea de mijloace bănești pentru efectuarea donației.

Corespunzător, în circumstanțele în care, contrar prevederilor normelor de drept enunțate, persoana fizică Platon Veaceslav nu a declarat venitul obținut în valoare de 95 894 450 lei, sumă care a constituit obiectul contractului de donație, instanțele inferioare au concluzionat de a respinge ca nefondată pretenția reclamantului despre anularea deciziei nr.148 din 07 iulie 2016, emisă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de Platon Veaceslav.

La 12 ianuarie 2023, Palton Veaceslav, prin intermediul avocatului Bodnariuc Alexandr, a depus recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a încheierilor din 22 decembrie 2021, 24 mai 2022, 13 septembrie 2022 și 22 noiembrie 2022 ale Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de recuzare înaintate completului de judecată de către recurent, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată (vol. III, f.d. 45-47).

La 06 martie 2023, Palton Veaceslav, prin intermediul avocatului Bodnariuc Alexandr, a înregistrat recursul motivat, cu aceleași solicitări (vol. III, f.d. 49-82).

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că instanța de apel nu a dat apreciere corespunzătoare circumstanțelor pricinii, a interpretat eronat normele aplicabile speței, precum și nu a cercetat corespunzător toate probele prezentate, ceea ce a dus la emiterea unei soluții eronate. Potrivit recurentului, instanța de apel în mod eronat a respins cererea cu privire la numirea unei expertize grafoscopice, îngrădindu-i recurentului dreptul de a-și proba pretențiile.

Recurentul consideră că i-au fost încălcate drepturile procedurale, nefiind asigurat dreptul recurentului la un proces echitabil.

Totodată, recurentul a invocat că la emiterea deciziei contestate, organul fiscal a încălcat procedura, lipsindu-l pe Platon Veaceslav de posibilitatea de a-și exprima dezacordul în privința actului de control.

Mai mult, instanțele inferioare au interpretat incorect legea materială precum și au respins neîntemeiat argumentele formulate de recurent. Astfel, recurentul a reiterat faptul că nu a semnat niciun contract de donație a mijloacelor financiare, nu a transmis lui XXXX XXXXX aceste mijloace, iar contractul respectiv este anexat la materialele cauzei în copie.

De asemenea, organul fiscal nu a luat în considerație declarația persoanei fizice Platon Veaceslav cu privire la disponibilul mijloacelor bănești la situația din 01 ianuarie 2012, or, potrivit recurentului, sumele la care face trimitere IFPS în decizia sa, au fost obținute până în anul 2012, și nu în anul 2015 – an în care recurentul nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova.

Suplimentar, sumele declarate de recurent se consideră neimpozabile potrivit legislației fiscale.

La 12 ianuarie 2023, Palton Veaceslav, prin intermediul avocatului Crețu Ion, a depus recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii de admitere integral a pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată (vol. III, f.d. 41-43).

La 07 martie 2023, Palton Veaceslav, prin intermediul avocatului Crețu Ion, a înregistrat recursul motivat, cu aceleași solicitări (vol. III, f.d. 151-172).

În motivarea cererii de recurs s-au indicat motive identice celor din cererea de recurs formulată de avocatul Bodnariuc Alexandr, fiind aduse aceleași argumente ca și în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

La 06 martie 2023 și 14 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat copiile cererii de recurs Serviciului Fiscal de Stat (f.d. 146, 173, vol. III).

La 24 martie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor depuse de către avocații recurentului Platon Veaceslav și menținerea deciziei instanței de apel (f.d. 181-184, vol. III).

Potrivit referinței, nu există temeuri de casare a deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, or aceasta a fost emisă cu respectarea procedurii, concluziile instanței fiind în strictă concordanță cu circumstanțele pricinii.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia ”Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Instanța de recurs constată că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 decembrie 2022, dispozitivul fiind notificat participanților la proces prin poșta electronică la 15 decembrie 2022 (f.d. 39, vol. III), iar decizia motivată le-a fost comunicată la 07 februarie 2023 (f.d. 40, vol. III).

Astfel, depunerea recursurilor nemotivate la 12 ianuarie 2023 (f.d. 41-43, 45-47, vol. III), precum și a motivărilor recursurilor la 06 martie 2023 și 07 martie 2023 (f.d. 49-82, 151-172), sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursurilor înaintate de Platon Veaceslav, prin intermediul avocaților Crețu Ion și Bodnariuc Alexandr, completul de judecată le consideră drept inadmisibile.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept

procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile înaintate de Platon Veaceslav, prin intermediul avocaților Crețu Ion și Bodnariuc Alexandr.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată

d i s p u n e:

Recursurile înaintate de Platon Veaceslav, prin intermediul avocaților Crețu Ion și Bodnariuc Alexandr, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă